

KUR'ÂNDÂ ARAP TOPLUMUNDA ÇOCUKLARIN KATLİ MESELESİ (3)

(...dünden devam)

Kürtaj: İslâm anne karnında teşekkül etmiş çocuğu düşürmeyi yasak-lamıştır. Hele rahimde organları oluşup ruh üflendikten sonra çocuğu düşürmek, âyette anılan: "فَوَيْلٌ لِلنَّاسِ

مِمَّا يَكْفُرُونَ بِالْحَيَاةِ الَّتِي أُوتُوا فِيهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

: *Fakirlik korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyiniz!"*

(İsra: 31)

âyetinde yasaklanan evlâd öldürme yasağının kapsamına girer. Bu eylem, bir cana kıymak demektir. Çünkü ruh üflenmiş çocuk,

halk-ı âhar

yani ayrı bir kişilik kazanmış candır. Onun dünyaya gelip yaşama, kemal bulma hakkını elinden almak, cinayettir.

Şayet çocuğun doğumu, annenin ölümüne sebeb olacaksa o zaman annenin hayatını kurtarmak için çocuğu düşürmek caizdir.

Hızır Aleyhisselâm, rastladıkları bir çocuğu, ileride salih olan anne babasına sıkıntı vereceğinden endişe ettiği bir çocuğu öldürür. Ve Allah'ın, onlara daha iyi bir çocuk lütfetmesi için ebeveynine bu sıkıntı verecek olan acımasız çocuğu öldürdüğünü belirtir. İşte Allah'ın ledünnî bilgisine sahip bu kulun (yani Hızır'ın) bu davranışından spastik olacağı, anne babasına büyük yük ve sıkıntı kaynağı olacak spastik çocukların, henüz *halk-ı âhar* aşamasından önce alınmasının caiz olduğu hükmü çıkarılabilir. Bunu tam cinayet gibi düşünmek doğru değildir. Çünkü cinayet, tam teşekkül etmiş, can üflenmiş, bilinç verilmiş bir cana karşı işlenen cinayettir. Oysa henüz insani bilinç verilmemiş olan cenîn, bağımsız bir varlık haline gelmemiştir. Anne babaya sürekli sıkıntı olacak böyle bir cenînin doğumu, anne babanın huzur ve saadetine tercih edilemez.

Alî şöyle dedi:

– Döllenmiş çocuğun üzerinden yedi târât (aşama) geçmedikçe (onu düşürmek) mev'ûde olmaz: çamurdan bir sülâle olur (çamurdan, topraktan süzüle süzüle gıdalar, insan bedenine girer),

sonra nutfe olur, sonra alaka olur, sonra mudğâ olur, sonra kemik, sonra et, sonra halk-ı âhar
(*bambaşka bir yaratık*)
olur.
